

В Україні відключають п'ять російських каналів

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення вимагає від провайдерів програмної послуги припинити ретрансляцію у своїх мережах передач російських телеканалів «Вести», «Россия 24», ОРТ (Первый канал: всемирная сеть), «РТР-Планета» і «НТВ-Мир». Нагадаємо, 9 березня у Криму вимкнули майже всі українські канали та замінили їх російськими.

У Курченка можуть забрати стадіон «Металіст»

Харківська облрада направила кілька претензій компанії харківського бізнесмена Сергія Курченка, яка купила стадіон «Металіст» і не заплатила за нього. Про це на брифінгу сказав голова Харківради Сергій Чернов. Облрада має намір «у правовому полі» домогтися від фірми-покупця виконання контрактів. «У разі невиплати 680 мільйонів гривень за стадіон «Металіст» будуть виставлені відповідні позови», — пообіцяв посадовець.

13

Відомості.інфо

№10 (702)

13 - 19 березня 2014 року

<http://www.vidomosti.info/>

ЖИТТЯ

У Чесному Хресті лікують алкоголіків і наркоманів

Дорогу в Чесний Хрест Володимир-Волинського району часто питають ті, хто хоче вилікуватися від алкоголізму та наркоманії. З надією на одужання сюди їдуть зі всієї України — Києва, Одеси, Харкова, Чернігова, Рівного та, звісно ж, Волині. Допомагають тут не медики, а Боже слово й ті, хто сам колись був алко- чи наркозалежним.

Уже п'ятий рік, як колишні наркомани Олександр і Вікторія Подловкіни відкрили в цьому селі спершу жіноче, а опісля — чоловіче реабілітаційні відділення. Сьогоднішня розповідь — про незвичних мешканців і їхнє непросте життя.

Жіноче реабілітаційне відділення у Чесному Хресті розміщене недалеко від центральної вулиці. Сюди завітала разом із Вікторією та Іриною, які їхали на перезміну з Володимира. Якби не мої супутниці, мабуть, і не здогадалася б, що у віддаленому та непримітному, обвитому диким виноградом будинку, який сторожує мисливський собака Чарлі, знайшли притулок троє жінок, що з усіх сил намагаються забути минуле. В цьому помешканні — дві спальні, вітальня, кухня, туалет і духова кабінка, є сучасна пральна машина, холодильник, морозильна камера, комп'ютер, газ і вода. Хагіна й теплиця, що поруч, опалюються коли газом, коли дровами — для економії.

— Ми з Сашком свого часу лікувалися в обласному центрі ресоціалізації євангельських християн-баптистів, який діяв у Луцьку при церкві «Фіміам», — розповідає Вікторія. — Лише там зрозуміли, що Бог дав життя не для того, щоб себе вбивати, а допомагати іншим. У 2007 році вирішили організувати у Володимирі-Волинському на од-

ній із приватних квартир, яку винаймали, жіноче реабілітаційне відділення. Знайомі, дізнавшись про наші благі наміри, віддали трикімнатну квартиру без оренди, лише за сплату комунальних платежів, а через два роки ще одні благодійники допомогли купити цегляний будинок у Чесному Хресті, а пізніше — дерев'яний для чоловіків. Із часу відкриття відділення тут побувало більше півсотні жінок віком від 19 до 50 років, чверть вилікувалась і тепер живе з Богом. Деякі з них працюють моїми помічницями.

Як потрапити у реабілітаційний будинок «Милосердя»? Найперше має бути бажання змінити життя, бо тут не дозволяють курити, вживати алкоголь і наркотики, вчать Біблію і безкорисливо допомагають іншим. Певний період забороняється спілкування з рідними та друзями (для кожного він різний). Отже, жодних мобільних телефонів, як і самостійних походів у місто.

— Життя у відділенні відмінне від того, яке наші підопічні знали раніше, а тому кожен має дотримуватися правил, які тут прописані, — каже Вікторія й показує теки з документами. — Зазвичай улітку прокидаємось о 6-й годині, в холодну пору — о 8-й. Далі — гігієнічні процедури, читання Біблії, сніданок, перегляд фільмів на духовну тематику, молимося про зцілення. У неділю й свята їдемо у церкву «Благодать», що у Володимирі-Волинському, де мій чоловік служить пресвітером. А загалом усі обов'язки розділяємо задалегідь: хтось прибирає у кімнатах, а хтось працює на грядках чи чергує на кухні. Маємо трохи землі, на якій вирощуємо городину, а в теплиці роботи розпочинаються ще у січні-лютому: в цю пору вже садимо цибулю на перо, сіємо редиску, піз-

ніше — огірки, помідори та перець. Лишки овочів продаємо на ринку, більше робимо закрукоток, бо і для хлопців стараємося.

Вікторія веде мене до парника. Каже, завдяки добротній теплиці, яка опалюється, мають огірки та перець до пізньої осені. Потім прямуємо на кухню, де жінки якраз зібрались обідати. Того дня меню складалось із червоного борщу, тушкованої капусти і гречаної каші.

Запитую, де беруть гроші на харчування, дрова й інше необхідне.

— Овочі власні, а ось інші продукти передають рідні тих, хто тут перебуває, адже ніякої плати за реабілітацію не беремо, як це зазвичай буває в інших закладах такого роду, — каже наставниця. — Бувало, переживаю, що запаси кінчаються, а наступного дня несподівано з'являється хтось із благодійників — і вже допомога є. Схоже було й із душевою кабіною. Обладнали ми санвузол і мріємо: ось тут би поставити душову... А за кілька днів нам телефонують з-за кордону: «При-

їдьте, заберіть, бо знаємо, що вам треба». Дивуємось: звідки? А нам: «Із Божою поміччю», — і ні копійки не взяли. Ще нас підтримує Волинський обласний благодійний фонд «Преображення». Я ж міркую так: ми людям допомагаємо безкорисливо, то добро сторицею повертається.

Прошу Вікторію познайомити з мешканцями цього притулку. Спершу жінки зустріли мене насторожено, навіть якимось відлюдкуватого. Але потрохи розговорилися. Приміром, 24-річна лучанка Людмила розповіла, що закінчила медичний коледж, чотири роки безпробудно пиячила разом із співмешканцем. Єдина її

втіха — донечка, якою сьогодні опікується мама. Молода жінка мріє повернутися до своєї кровинки.

Тетяна з Рівненщини — економіст за фахом. Вживати наркотики розпочала з дев'ятого класу. Може, разів зо три-чотири намагалася порвати зі згубною звичкою, але, потрапивши у в'язницю, все починала спочатку. Після відсидки, зустрівшись із коханим, почула: «Зав'яжуй. У нас без Бога сім'ї не буде». Й ось вона тут із великим бажанням вилікуватись, а пізніше здобути юридичну освіту, щоб захищати дітей-сиріт, які з різних причин потрапили за ґрати.

А харків'янка Ольга тепер опіку-

ється такими, як колись була сама, має доброго чоловіка та виховує дитину. Вона, як і мріяла, вивчилася на кваліфікованого майстра з пошиття головних уборів.

Допоки я розмовляла з жінками, навідався чоловік Вікторії Олександр — пастор із церкви та наставник чоловічого відділення, яке розмістилося подалі від жіночого і відрізняється менш комфортними умовами: без газу, є лише світло та вода. З часу відкриття, а це майже рік, тут побувало 12 чоловіків, троє позбулися шкідливих звичок. Серед них — Ігор і Михайло, котрі нині допомагають Сашкові. Правила та вимоги тут такі ж, як у жіночому відділенні.

Два місяці перебуває у Чесному Хресті 23-річний наркозалежний Сергій із Луцька. За п'ять років чого тільки не перепробував: уперше на дискотеці — пігулки екстазі, потім — опіумні наркотики, пив, нюхав, коловся. А тепер вирішив із усім покінчити, «ломку» витримав без медикаментів. Як гіршало, хлопці ставали на коліна біля його ліжка та молилися.

Наймолодший Олексій із Володимира з 19 років пізнав тюремне життя, у в'язниці «сів» на голку. Хлопець хоче порвати з минулим, учинитись у Біблійному інституті, мати сім'ю та дітей.

Такі ж бажання й у 37-річного нововолинця Максима, який об'їздив чотири реабілітаційних центри, а оселився в Чесному Хресті. На кухні він старший, бо вміє смачно готувати і вчить це робити інших.

Як бачимо, Божі молитви воістину творять дива.

Тетяна АДАМОВИЧ

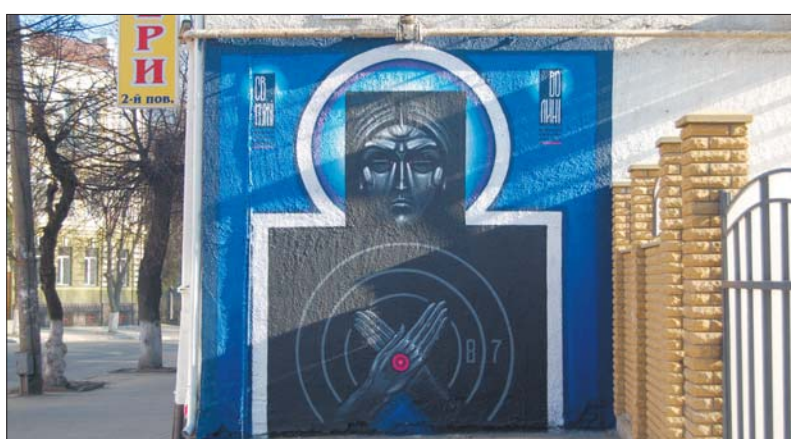
Художник присвятив графіті Героям Майдану

Нещодавно в центрі Луцька з'явилося нове графіті. Малюнок із сакральними мотивами на одному з будинків на Винниченка — як пам'ять про гіркі події на Майдані у Києві.

Графіті виконане художником Сергієм Радкевичем, котрий уже створив кілька робіт, пов'язаних із подіями на Грушевського.

— Ця робота присвячена конкретно волинянам, які постраждали і загинули під час сутичок у Києві. Цей розпис утілює в собі узагальнений образ людини у поєднанні з військовою погрудною ціллю, — каже Сергій.

Ольга УРИНА

Батьки дітей-чорнобильців отримають компенсації за харчування у школах

У Камінь-Каширському, Маневичькому та Любешівському районах тимчасово припинено безкоштовне харчування дітей у школах. Як доповіла директор департаменту соціального захисту населення ОДА Світлана Мишкова, Мінсоцполітики провело тендерні закупівлі, відповідно до яких дитяче харчування було значно завищене в ціні. Тож профільним міністерством було прийнято рішення тимчасово припинити харчування дітей-чорнобильців до 1 квітня цього року. Та вона наголосила, що всі компенсаційні виплати будуть

погашені.

— Дітям, які не забезпечені гарним харчуванням у навчальних закладах, буде здійснено виплату щомісячної грошової допомоги у розмірах: від 6 до 10 років — 180 грн, від 11 до 14 років — 185 грн, від 15 до 18 років — 190 грн на місяць, — зазначила Мишкова. — Для отримання вказаної компенсації необхідно звернутися до регіонального органу соціального захисту населення за місцем реєстрації з відповідною заявою та довідкою з навчального закладу.